

[Finansministeren.]

etaterne og for Resten ogsaa visse andre Etater, taler om faglærte Arbejdere som Maskinarbejdere, Haandværkere o. s. v. samt tillærte og ufaglærte Arbejdere. Lønningsklasserne for faglærte Arbejdere i disse Etater har en Begyndelsesløn paa 2480 Kr. og en Slutløn paa 2850 Kr.; det vil sige den samme Slutløn som for Sygeplejerskerne i disses aveste Lønningsklasse — Afdelings- og Oversygeplejerskerne har selvfølgelig betydeligt mere. De ufaglærtes ligger 450 Kr. lavere end den.

Man vil af disse Tal se, at Sygeplejerskerne i deres laveste Lønningsklasse netop har samme Slutløn som de faglærte Arbejdere og en hel Del mere end de ufaglærte. Man vil endvidere se, at de opnaar dette i Løbet af 9 Aar, ligeledes paa samme Maade som de faglærte. Naar Begyndelseslønnen for Sygeplejersker ligger 180 Kr. lavere end Begyndelseslønnen for faglærte Arbejdere, hænger det sammen med, at Udgifterne ved Sygeplejerskernes Uddannelse bekostes af Staten. Forud for Ansættelse som Sygeplejerske gaar en 3-aarig Elevtid og en supplerende Uddannelse, der er noget forskellig ved de forskellige Hospitaler — ved Rigshospitalet er den ca. 1 Aar —, men i hele denne Tid har de fuld Station og desuden en kontant Lønbetaling, der er tilstrækkelig til, at de kan klare sig uden at gøre Gæld eller uden at understøttes af deres Familie. Det kan man jo ikke sige om den faglærte Arbejder, han maa i sin Læretid stort set selv bekoste sin Uddannelse, selv om Lærlingelønnen i de senere Aar er forhøjet ikke uvæsentligt; det er i hvert Fald en Uddannelse, der under ingen Form kommer Staten til Udgift, saaledes som Tilfældet er med Sygeplejerskernes.

Jeg skal hertil føje, at Sygeplejerskerne utvivlsomt tidligere i det væsentlige har været placeret som ufaglærte, men dette er netop nu ved den nye Tjenestemandsløvs ændret paa afgørende og principiel Vis, og det giver mig Anledning til en mere generel Bemærkning. Jeg har det Indtryk, at en hel Del af det, der har været fremme i den offentlige Debat, netop har været baseret paa den Stilling, Sygeplejerskerne hidtil har haft. Naar man har sagt, at de har været behandlet som ufaglærte og ikke som faglærte, har dette stort set været rigtigt indtil nu, men det er ikke rigtigt efter den nye Tjenestemandsløvs, som vi dog nu har med at gøre.

At Offentligheden har faaet en forkert Opfattelse paa dette Punkt har jeg flere Gange faaet bekræftet. Jeg skal i denne For-

bindelse tillade mig at nævne et enkelt Tilfælde fra Pressens Omtale af denne Sag. I „Berlingske Aftenavis“ for 5. Juli dette Aar og enslydende i „Kristeligt Dagblad“ Dagen efter, findes en tospaltet Opsats med Overskrift: „Sygeplejerskerne er underbetalt, siger Lægeforeningen“. Hvis man ikke nøjes med Overskriften, men ser paa, hvad der staar nedenunder, finder man der en Udtalelse fra Lægeforeningen, hvori den om dette Spørgsmaal om Underbetaling siger følgende, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal citere: „Set med Lægernes Øjne er der ingen Tvivl om, at Sygeplejerskernes Arbejde hidtil i betydelig Grad har været underbetalt“.

Lægeforeningen siger altsaa, at Sygeplejerskerne hidtil i betydelig Grad har været underbetalt. Det bliver i Bladets Overskrift til, at Sygeplejerskerne er underbetalt efter Lægeforeningens Paastand. Det er meget uheldigt, naar der paa denne Maade er et Misforhold mellem en Artikels Overskrift og dens Indhold.

Jeg tror, dette er typisk, og jeg tror, at en hel Del af det, der er sagt om Sygeplejerskeproblemet, netop bygger paa dette, at man kender den Stilling, Sygeplejerskerne hidtil har haft, medens det, vi nu har med at gøre, naturligvis er den Stilling, de vil faa efter den nye Tjenestemandsløvs. Jeg tror, det vil være en almindelig Opfattelse — i hvert Fald er det min —, at Sygeplejerskerne tidligere ikke har været tilfredsstillende placeret, og at de derfor havde retmæssigt Krav paa en væsentlig bedre Placering, end de hidtil har haft; men det er netop det, man har givet dem ved den nye Tjenestemandsløvs.

Jeg skal endnu gøre et Par Bemærkninger om dette Spørgsmaal. Det er blevet fremhævet, at Sygeplejerskerne har en særlig anstrengende Gerning, og det er utvivlsomt rigtigt, at Sygeplejerskernes Gerning ofte kan være anstrengende. Jeg vil dog gøre opmærksom paa, at ogsaa her er der sket en Forandring. Der er gennem de senere Aar ved Forkortelse af Arbejdstiden, ved Indførelse af Fridage o. lign. og ved arbejdsmæssig Aflastning af Sygeplejerskerne gennemført saa væsentlige Forbedringer, at man nu formentlig maa kunne hævde, at de Arbejdskrav, der stilles til Sygeplejerskerne, ikke afviger fra de for andre Tjenestemandsgupper almindelige. Der stilles til mange Tjenestemandsgupper, ikke mindst i denne Tid, meget store Krav.

Det viser sig da ogsaa, hvis man undersøger de statistiske Oplysninger, der foreligger, at Sygeplejerskernes Afgang paa